-У-
Рік I - Ч: 4
Майдан, дня 13. IX 1915.

Український Самохотник

Ів. С.

INFANO

Німець каже: Москалю віддай останню драню

Ukrainischer „Ssamochotnyk“: [Freiwilliger];
Український „Самохотник“ — сатирично-гумористична газета Коша У.С.С. Виходить коли сам схоче. — Як що буде інтерес, то Сам. обіцює 15% на „Пресовий Фонд“.

Редакція в таборі „Старої Войни“ в „Майдані“.	Адміністрація в стодолі так, же	Ціна числа
	Ч. Телефону 0·04.	20 сотиків

Поважані Читачі!

Ось тут на [illegible] місці мушу я „Самохот"
[я]к перед Вами оправдати ся.
Не думайте, що я може такий ліни[вий]
[illegible]ий, що нігде не „[illegible]" [illegible]
[illegible]ого сер[illegible]ня? Ні! я [illegible]ливий, [illegible]
[н]е знаєте якогось лиха. Ще в К[illegible]
[illegible] було мене замкнули на 12 днів.
[Т]е Ви не думайте, що до [illegible] [к]рималу.
[Н]і, хай Бог боронить. Замкнули мене
[illegible]ри в етаповій гімназії У.С.С. і [illegible]
[illegible]или босого стійкового з найзвичайн[illegible]
[illegible]агнетом, бо казали, що я підозрілий
[illegible]ту знов не думайте, що підозрівали
[м]ене о крадіж! О, се також ні-
[illegible] думали, що я маю холеру і то
[illegible]у лише кількох Панів товаришів
[illegible] в нашій гімназії. Минуло
12 днів і мене пустили, лиш ка-
[з]али все мити руки сублиматом,
[illegible] думі, ще більші Пани дальше
сидять. Отже тому то я нігде
не виходив, бо Ви вже певно з пра-
ктики знаєте, що наш стійковий
не пустить, аби [illegible]; най буде
[illegible], стрілець рядовик, або шар-
жа, або ще більша шаржа.
Потім [illegible] думав я, що буду міг
сміло вийти на світло денне, бо хо-
лери я вже не мав. — Аж тут
при[illegible] щастє в хату. Ласка пану-
ючої „династії" дає мені 14-днев[illegible]

ну відпустку до дому, щоби з трохи віднас ся. З дому вернув я з величезною самохотниківською відзнакою, в супроводі наплечника, набитого пирогами та всяким добром. До тепер ще жевріє моя божеська подоба від незчисленних поцілуїв дівчат. З дому приїхав я не до Камінки, але вже до Майдану, де застав своє товариство і ще того самого дня зголосив ся до Мрочка, але тут, на превеликий жаль не застав я ніякої кореспонденції на мою адресу зі стрілецького сьвіта.

Тут віддали мені Пани до диспозиції сконфіскований у Мрочка лікер а я натхнений ним зачинаю писати, а Ви читайте і научайте ся.

<u>СЕМИК.</u>

„12 стрілецьких „рідко".

1. Рідко дають стрільцям їсти.
2. Рідко коли фасуємо хліб.
3. Рідко лучаєть ся, щоби в підофіцирській кухні був підофіцир.
4. Рідко котрий туцер ходить в подертих черевиках.
5. Рідко хто зі стрільців ходить взутий.
6. Рідко хто з незнакомих дістане урльоп до дому.
7. Рідко хто з фамілії піде в поле.
8. Рідко хто має гроші в два дні по Ленунгу.
9. Рідко хто зі стрільців має чисте біле.
10. Рідко хто не жалує за Вартоленкою.
11. Рідко котрий інтендант є голоден.
12. Рідко котре з сих „Рідко" не є правда.

Жертва холери в Камін

В боротьбі о хліб наш насущний!

Алярмова молитва стрільця.

... Отче наш, іже єси яко родила єси Збавителя душам нашим...

підслухав Тамбор.

Гранати з газом.

З визволеного Львова.

Одного разу у Львові [підчас панована Москалів] іде двох людий. Оден з них в бесіді каже: „От сукий син". — Нараз приступає поліцейський:

„Пастой! Ходи в участок"!

— „Та за що, що я таке зробив?"

„Ти образив царя."

— „Чим? Та я навіть не мав його те[перка на думці"]

„Так ти сказав, сукий син, а ним є лише одинокий цар. Ходи!!" —

Лік на все!

Кому „минає" несмаку,
Гірка кава не [illegible],
Хто не був ще [illegible],
Чий кишки все в галопі
Най зайде до [illegible] пана,
Він дасть раду як би мама

Посмертна згадка!

☦

По довгих терпінях упокоїла ся кантина в „Годнарові заосмотрена лізолем" Е.П.

Редактор: 2 [словами: Два]

Переписка Редакції!

Тому Тов. О. Сим[к] досі не дав дальшого тегу оповідання свого „З неба." Редакція.

„Пан Бор" застерігає собі всякі скорочення і поправки. [Чому? Ред.]

Всіх Вп. Товаришів просимо натовкати скриньку Самохотних крови. Ред.

В скорі вийде другий наклад ч. 1. і 2.

Видавець: Харлампій Тиндиринди!